

[Holger Larsen.]

om man, naar man udfylder saadant noget, enten skrev intet eller gjorde opmærksom paa, hvad det er, der er foregaaet. Imidlertid foreligger der jo ingen Klager deroppe fra, og vi maa derfor gaa ud fra, at dette: Intet særligt, ikke dækker over noget alvorligt. Jeg skal derfor paa Udvalgets Vegne henstille, at Sysselmand Samuelsen godkendes som Medlem af Tinget.

Udvalgets Indstilling om Godkendelse af Sysselmand Andreas Samuelsen som Medlem af Folketinget

vedtoges enstemmigt med 103 Stemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fremsættelse af Lovforslag.

Justitsministeren (Zahle): Naar jeg nu som den 3die i Rækken af efter hinanden følgende Justitsministre skal have den Ære for dette høje Ting at fremsætte et nyt *Forslag til Borgerlig Straffelov* sammen med et *Forslag om dette Lovforslags Ikrafttræden*, mener jeg ikke, det vil være rigtigt at fremdrage de ledende Principper i Lovforslaget, end sige atter rejse en Debat om Straffens Begrundelse og Formaal, thi de Lovforslag, som har været fremsat af Justitsminister Steincke og Justitsminister Rytter, hviler begge paa det Arbejde, som fremfor nogen anden nys afdøde Professor Torp har udført; hvor forskellige de 2 Forslag end kan være, hviler de dog paa det Arbejde, denne Mand har udført dels som Universitetsprofessor og dels som Medlem af en Kommission, og det kan siges med Rette, tror jeg, at det Lovforslag, jeg i Dag har den Ære at fremsætte, ikke i mindre Grad end dets Forgængere hviler paa Professor Torps Arbejde. Under Behandlingen af de af de to foregaaende Justitsministre fremsatte Lovforslag har de almindelige Principper jo ogsaa været drøttet, og jeg finder altsaa ingen Anledning til at komme nærmere ind paa disse.

Inden jeg gaar over til at gøre Rede for Enkeltheder i Lovforslaget, har jeg to Ting, jeg gerne vil gøre til Genstand for Omtale.

For det første vil jeg gerne fra dette Sted rette en Henvendelse til den gode danske Presse. Dette er foranlediget ved, at jeg den 13. August i Aar fik et Brev

fra Foreningen „Fængselshjælpen“ ved dennes Kontorchef Hr. Leudesdorff. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne oplæse dette. Kontorchef Leudesdorff skriver til mig:

„Herved tillader jeg mig paa „Fængselshjælpen“s Vegne at henlede Herr Ministerens Opmærksomhed paa et Forhold, der — uden at være til ringeste Nytte — volder Bekymring i mangt et Hjem.

Det hænder ofte, at Radioavisen offentliggør Navnene paa dem, der i Dagens Løb er dømte. Der foraarsages herved de Paarørende, ikke mindst Forældre og Ægtefælle, en Forøgelse af deres Sorg og Skamfuldhed, der til Tider bevirker, at de bogstavelig talt ikke tør vise sig blandt andre Mennesker. Vi tænker i denne Forbindelse ikke paa de store opsigtvækkende Sager; der vil Navnene iforvejen være godt kendte. Men, hvis Herr Ministeren vilde virke hen til, at Forholdet i sin Helhed ændredes, vil meget være vundet.“

Paa denne Foranledning tilskrev jeg gennem Rigsadvokaten Københavns Politis og udbad mig en Erklæring i Sagen. En saadan fik jeg den 11. September 1929, idet Politiinspektør Thune Jacobsen sendte følgende Erklæring — den er ikke lang, saa den kan jeg maaske ogsaa tillade mig at oplæse —:

„Ved hoslagt at tilbagesende den med Hr. Statsadvokatens Paategning af 23. f. M. fremsendte Henvendelse fra Fængselshjælpen til Justitsministeren om Radioavisens Offentliggørelse af dømte Personers Navne skal jeg med Bemærkning, at Forholdet kun vedrører Radioavisen og er Statsradiofonien uvedkommende, udtale:

Ifølge Radioavisens Opgivende udsendes, bortset fra aldeles enkeltstaaende Tilfælde, ikke Navnene paa betinget dømte Personer, Voldtægtsforbrydere og Selvmordere. I øvrigt udsendes Navnene efter den vagthavende Redaktørs frie Skøn. Det hænder ofte, at Navne ikke udsendes, idet de ikke formenes at have nogen Interesse for Offentligheden.

Efter den stærke Udvikling, Radiofonien er naaet til — der findes nu ca. 300 000 Radioapparater i Danmark, af hvilke mange samtidig har flere Lyttere —, kan der neppe være Tvivl om, at Udsendelser af dømte Personers Navne gennem Radioavisen, selv med de foranævnte Begrænsninger, betyder en Forøgelse af de Paarørendes Sorg og Skam,